

Затверджую
Проректор з наукової роботи
Національного університету
«Львівська політехніка»
І.В. Демидов
2021 р.

з протоколу № 4/2021-2022
фахового семінару
зі спеціальності 081 «Право»

Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти
Національного університету «Львівська політехніка»
від «1» вересня 2021 р.

1. ПРИСУТНІ: 10 із 10 науково-педагогічних працівників Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка»:

1. **Ортинський Володимир Львович** – директор Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти, доктор юридичних наук, професор;

2. **Гарасимів Тарас Зеновійович** – професор кафедри теорії та філософії права, конституційного та міжнародного права, доктор юридичних наук, професор;

3. **Жаровська Ірина Мирославівна** – професор кафедри теорії та філософії права, конституційного та міжнародного права, доктор юридичних наук, професор;

4. **Бортник Надія Петрівна** – завідувач кафедри адміністративного та інформаційного права, доктор юридичних наук, професор;

5. **Гумін Олексій Михайлович** – завідувач кафедри кримінального права і процесу, доктор юридичних наук, професор;

6. **Ковальчук Віталій Богданович** – завідувач кафедри теорії та філософії права, конституційного та міжнародного права, доктор юридичних наук, професор;

7. **Макарчук Володимир Степанович** –

професор кафедри теорії та філософії права, конституційного та міжнародного права, доктор юридичних наук, професор;

8. **Сливка Степан Степанович** – професор кафедри теорії та філософії права, конституційного та міжнародного права, доктор юридичних наук, професор;

9. **Личенко Ірина Олександрівна** – завідувач кафедри цивільного права та процесу, доктор юридичних наук, професор;

10. **Канцір Володимир Степанович** – професор кафедри кримінального права і процесу, доктор юридичних наук, професор;

На засідання запрошені:

1. **Марисюк Костянтин Богданович** – професор кафедри кримінального права і процесу, доктор юридичних наук, професор.

З присутніх – 11 докторів наук (з них 4 доктори наук - фахівці за профілем представленої дисертації).

Голова засідання – **Ортинський Володимир Львович** – директор Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти, доктор юридичних наук, професор.

2. СЛУХАЛИ: Доповідь аспіранта кафедри кримінального права і процесу Стrojча Василя Васильовича за матеріалами дисертації: «Сучасні соціально-правові механізми протидії злочинності в Україні», представленої на здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право (галузь знань 08 Право).

Науковий керівник: **Гумін Олексій Михайлович**, доктор юридичних наук, професор.

Тему дисертації затверджено “23” жовтня 2017 р. на засіданні вченої ради Навчально-наукового інституту права та психології Національного університету «Львівська політехніка», протокол № 5.

Робота виконана на кафедрі кримінального права і процесу Національного університету «Львівська політехніка».

По доповіді було задано 6 питань, на які доповідач дав правильні та ґрунтовні відповіді. Питання задавали:

- *Гарасимів Т.З.* – професор кафедри теорії та філософії права, конституційного та міжнародного права, доктор юридичних наук, професор;
- *Канцір В. С.* – професор кафедри кримінального права і процесу, доктор юридичних наук, професор;
- *Жаровська І.М.* – професор кафедри теорії та філософії права, конституційного та міжнародного права, доктор юридичних наук, професор;
- *Бортник Н.П.* – завідувач кафедри адміністративного та інформаційного права, доктор юридичних наук, професор;
- *Марисюк К.Б.* – професор кафедри кримінального права і процесу, доктор юридичних наук, професор;
- *Личенко І. О.* – завідувач кафедри цивільного права та процесу, доктор юридичних наук, професор.

3. Виступи присутніх.

З оцінкою дисертації Строїча В.В. виступили рецензенти:

- професор кафедри кримінального права і процесу, доктор юридичних наук Канцір Володимир Степанович,
- професор кафедри кримінального права і процесу, доктор юридичних наук Марисюк Костянтин Богданович,

які зазначили актуальність теми дослідження, ретельність з'ясування стану дослідження у вітчизняній науці кримінального права основ сучасних соціально-правових механізмів протидії злочинності в юридичній доктрині. У роботі концептуально обґрунтовано, що соціально-правовий механізм – це система різноманітних правових й інших імперативних засобів і чинників, які здатні протидіяти злочинності (виявляти, нейтралізувати чи елімінувати) й можуть забезпечувати необхідні умови для дотримання прав і свобод людини в сучасному соціумі; правова діяльність, спрямована на перешкоджання виявам злочинності як у загальній, так і спеціальній соціальній площині; поняття «соціально-правовий механізм протидії злочинності» акцентує на тому, що правовий механізм є частиною соціального й функціонує з ним у тісній єдності.

За результатами дисертації, аспіранту кафедри кримінального права і процесу Строїчу Василю Васильовичу вдалося виокремити основні завдання сучасної державної політики протидії злочинності, а саме: забезпечити передачу більшості правоохоронних функцій (зокрема, щодо протидії злочинності), окрім боротьби із кримінальними правопорушеннями проти основ національної безпеки, від СБУ до правоохоронних органів, зокрема НП України; запровадити системну протидію злочинності; налагодити систему ефективної взаємодії правоохоронних органів України із сусідніми державами для протидії злочинності у прикордонних регіонах, а також імплементації їхнього позитивного досвіду у вітчизняний; розширити спектр спеціальних

кримінологічних досліджень структурних елементів сучасних механізмів протидії злочинності, закономірностей її функціонування тощо.

З оцінкою дисертації також виступили присутні на фаховому семінарі:

Завідувач кафедри теорії та філософії права, конституційного та міжнародного права, доктор юридичних наук *Ковальчук Віталій Богданович*, який відзначив, що актуалізована проблематика вирізняється особливим змістом: раніше, упродовж тривалого часу вона не завжди аналізувалась як самостійна, її дослідження характеризувалися однобічним (вузьким) підходом, відсутністю вектору практичної спрямованості. Водночас це питання зумовлювало суттєвий науковий інтерес в окремих учених. Значущість розгляду проблеми функціонування соціально-правового механізму протидії злочинності обумовлене й тим, що кримінологічна теорія опрацьовує наукові положення, що є корисними й важливими для застосовування різними науками, які тією чи іншою мірою стикаються із сферою протидії злочинності.

Наукова новизна дисертації полягає в одержанні комплексного дослідження теоретичних і практичних проблем, які стосуються сучасних соціально-правових механізмів протидії злочинності в Україні.

Так, зокрема, заслуговує на схвалення наукове обґрунтування автором доцільності виокремлення гарантій забезпечення функціонування соціально-правового механізму протидії злочинності у дві групи: перша група – умови (передумови) забезпечення (правові, організаційні, політичні, ідеологічні, соціальні, економічні тощо); другу групу становлять засоби забезпечення, серед яких: організаційно-структурні інституції, державні органи та неурядові структури (зокрема, і громадяни), які протидіють злочинності.

За результатами дослідження автором запропоновано низку слушних змін і доповнень до чинного законодавства, а саме доцільність прийняття єдиного нормативно-правового акту, що врегулював би політику держави у сфері протидії злочинності. Таким актом може бути ЗУ «Про соціально-правовий механізм протидії злочинності» чи ЗУ «Про систему протидії злочинності», у якому б закріплювалися основні положення у сфері протидії злочинності, зокрема напрями, форми, коло суб'єктів, їхній правовий статус, сфера діяльності та критерії оцінки ефективності роботи.

Дисертація є особистим дослідженням автора. Усі наукові результати, викладені в дисертації, отримані автором особисто. У науковій праці апробаційного характеру, опублікованій у співавторстві, в роботі використані лише ті ідеї та положення, що є результатом особистої роботи дисертанта і становлять індивідуальний внесок автора.

Загальна характеристика дисертації – позитивна.

Професор кафедри теорії та філософії права, конституційного та міжнародного права, доктор юридичних наук *Макарчук Володимир Степанович*, який акцентував увагу на тому, що, на сучасному етапі розвитку держави як соціально-правової, питання ефективного захисту кожного

громадянина від злочинних посягань, а також протидія спробам криміналізації українського суспільства, нейтралізації негативних соціальних тенденцій набирають дедалі більшого значення. У цьому контексті винятково нагальними є питання протидії злочинності, запобігання злочинам, іншим правопорушенням, відповідної профілактичної роботи із різними групами соціуму, оскільки від їх вчасного вирішення значною мірою залежить безпечний та успішний розвиток сучасної людської цивілізації у руслі подальшого закріплення та розширення досягнень демократії, утвердження і забезпечення пріоритету прав і свобод людини, формування умов для її безперешкодного та вільного, а головне незагрозливого розвитку.

Саме тому проблемам протидії запобігання злочинності відводиться значна увага як у науково-теоретичній, так і в практичній площині не лише в окремих країнах, а й у світовому масштабі (зокрема, Європейський Союз – Євроюст, Європол) та міждержавних (ФАТФ, Інтерпол, ООН (Конгрес із запобігання злочинності та із кримінального правосуддя)) інституціях.

Отже, актуальність і доцільність дисертаційної роботи Строїча Василя Васильовича визначається нагальною потребою одержання, на основі аналізу теоретичних засад, правового регулювання та практичної діяльності, теорії сучасного соціально-правового механізму протидії злочинності. Це і є метою дисертаційної роботи аспіранта кафедри кримінального права і процесу Строїча Василя Васильовича.

Для досягнення окресленої мети у дисертації правильно було визначено завдання, які вирішено у повному обсязі.

Робота належним чином структурована. Сформульовані у дисертації положення, висновки і пропозиції є достатньо обґрунтованими, що свідчить про наукову зрілість автора.

Автором дисертації ретельно окреслено основні завдання протидії злочинності, що полягають у: з'ясуванні причин учинення кримінальних правопорушень й умов, які їм сприяють; застосуванні відповідних заходів щодо нейтралізації (блокування) чи усунення таких причин й умов; виявленні та контролі (певний облік) осіб із протиправною поведінкою, які схильні до вчинення злочину; здійсненні відповідного превентивного (коригувального) впливу, шляхом застосування індивідуально-профілактичних заходів щодо таких осіб, з метою недопущення вчинення ними потенційних злочинів; реалізації належних просвітних заходів серед соціуму, спрямованих на зниження серед громадян ризику бути жертвою злочинних посягань; обмеженні (елімінації) впливу негативних явищ і процесів, що зумовлюють злочинність; мобілізації усіх позитивних потенціалів соціуму на створення (утвердження) атмосфери антагонізму до всіх форм злочинної поведінки; удосконаленні діяльності суб'єктів протидії злочинності, передусім, шляхом усунення наявних прогалин у їхній роботі; оптимізації ефективності діяльності з протидії злочинності.

Практичне значення основних результатів і висновків має широку сферу застосування, зокрема, у: науково-дослідній сфері – у процесі подальших наукових розробок сучасних соціально-правових механізмів протидії

злочинності в Україні, пошуку напрямів його удосконалення; правотворчій діяльності – з метою удосконалення організаційно-правових засад сучасних соціально-правових механізмів протидії злочинності в Україні.

Дисертація є самостійною науковою авторською працею. У публікації, написаній у співавторстві, персональний внесок становить обсяг, визначений у списку наукових праць, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації.

Загальна характеристика дисертації – позитивна.

В обговоренні дисертації також взяли участь – *Ортинський Володимир Львович* – директор Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти, доктор юридичних наук, професор; *Сливка Степан Степанович* – професор кафедри теорії та філософії права, конституційного та міжнародного права.

З характеристикою наукової зрілості здобувача виступив науковий керівник - *доктор юридичних наук, професор Гумін О.М.*, який відзначив, що Строїч В.В. у процесі підготовки дисертації проявив себе як наполегливий, цілеспрямований та високо професійний дослідник. Усі рекомендації наукового керівника виконував своєчасно і добросовісно. Брав активну участь у розробці наукової тематики кафедри кримінального права і процесу. Василь Васильович завжди творчо підходив до вирішення поставлених наукових завдань, застосовував інноваційні методи дослідження. У кінцевому підсумку все це дозволило аспіранту Строїчу Василю Васильовичу досягти поставленої мети дисертаційної роботи, що полягала в теоретичному узагальненні й вирішенні комплексної науково-прикладної проблеми сучасних механізмів протидії злочинності в Україні, а саме, у формуванні цілісної концепції із розроблення пропозицій та рекомендацій, спрямованих на удосконалення національного законодавства і правозастосовної практики.

Уміле й комплексне поєднання наукових методів забезпечили обґрунтованість наукових висновків і результатів дослідження, а також розробку низки наукових положень, що вирізняються різним ступенем новизни.

Основні результати та висновки дисертації всебічно висвітлені у наукових працях аспіранта, мають широку сферу практичного застосування у науково-дослідній діяльності, правотворчості, юридичній практиці та навчальному процесі.

Робота виконана на належному науковому рівні, відповідає усім вимогам, що висуваються до такого виду наукових праць та може бути рекомендована для подання у спеціалізовану вчену раду для подальшого прилюдного захисту.

4. Заслухавши та обговоривши доповідь Строїча Василя Васильовича, а також за результатами попередньої експертизи представленої дисертації на фаховому семінарі зі спеціальності 081 «Право» Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка», прийнято

наступні висновки щодо дисертації «Сучасні соціально-правові механізми протидії злочинності в Україні»:

Висновок
фахового семінару зі спеціальності 081 «Право»
Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка» про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації «Сучасні соціально-правові механізми протидії злочинності в Україні»
здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії Строїча Василя Васильовича за спеціальністю 081 «Право» (галузь знань – 08 «Право»)

4.1. Актуальність теми дисертації. Трансформаційні зміни у сучасному світі знаходяться поза межею людської уяви, глобальна пандемія суттєво вразила всі соціальні сфери, посиливши наявну нерівність як усередині держав і регіонів, так і між ними. По-суті, вперше за десятиліття прогрес у цивілізаційному розвитку був звернений назад. Злидні, відсутність безпеки та несправедливість піддають соціум жорсткому поводженню й підвищеному ризику експлуатації, нереалізованості людського потенціалу (передусім молодіжного середовища), призводять до низки протиправних (злочинних) діянь.

З метою виходу із кризи, уряду держави необхідно належно захистити від цих загроз життя кожної людини, засоби її існування та зміцнити верховенство права, шляхом прийняття комплексних заходів щодо мінімізації злочинних проявів для досягнення цілей стійкого розвитку. Міжнародна спільнота адекватно реагує на такі кризові явища, зокрема Управління Організації Об'єднаних Націй з наркотиків і злочинності ухвалено нову стратегію на 2021–2025 рр. Стратегія повинна сприяти глобальному миру й безпеці, повазі прав людини і розвитку, захищаючи світ від злочинності, наркотиків, корупції та тероризму, – й адаптувати підтримку у період пандемії й надалі. Саме згідно з цією стратегією має розвиватися й соціально-правовий механізм протидії злочинності в Україні.

За даними сервісу «Numbeo», що формує Індекс злочинності, Україна станом на 2021 р. займає 54 місце у світі (зі 135) за рівнем злочинності. За цим показником наша держава опинялася в Європі на третьому місці після Білорусії та Франції. Найпоширенішими злочинами в Україні є крадіжка і грабїж, зокрема за статтею «Крадіжка» у 2020 р. було скоєно 138 562, за статтею «Грабїж» – 7 492 злочини. Якщо порівняно із попередніми роками знизилася кількість кримінальних справ за статтею «Розбій», то навпаки, зросла кількість правопорушень за статтею «Торгівля людьми», «Згвалтування», «Бандитизм», «Шахрайство з фінансовими ресурсами», «Легалізація майна, отриманого злочинним шляхом». Для того, щоб змінити цю ситуацію, необхідно виробити ефективний соціально-правовий механізм протидії злочинності із залученням

керівництва держави, інших представників влади (як центральних, так і місцевих), ЗМІ та громадськості.

Проблематика осмислення злочинності та визначення новітніх тенденцій її розвитку і пошуку оптимальних й ефективних шляхів протидії їй, є постійним об'єктом наукових розвідок сучасних провідних вітчизняних й іноземних науковців. Нині цій проблематиці значну увагу відводять такі вітчизняні дослідники, як: О. Баганець, О. Бандурка, О. Бахуринська, В. Бесчастний, Є. Блажівський, В. Василевич, В. Голина, М. Гричанюк, О. Гумін, О. Джу́жа, Г. Дідківська, В. Дрьомін, А. Закалюк, О. Кальман, А. Кротюк, А. Корягіна, О. Костенко, В. Куц, С. Лукашевич, С. Мінченко, С. Міщенко, В. Ортинський, Я. Ступник, О. Титаренко, Я. Триньова, В. Трубников, Г. Усатий, П. Фріс, П. Хряпінський, С. Якімова, І. Яковець та ін. Зокрема, О. Литвинов актуалізував цю проблематику та зробив суттєвий внесок у її розвиток. Певні аспекти механізмів протидії злочинності аналізували у своїх працях: Г. Аванесов, С. Бабанін, О. Бокова, В. Винокуров, С. Віцина, Л. Давиденко, С. Денисова, В. Зеленецький, А. Жалинський, В. Кудрявцев, Ф. Лопушанський, О. Литвак, В. Лунєєв, Т. Подковенко, О. Сахаров, В. Сомін, М. Яцишина та ін.

Наукові праці всіх означених дослідників мають фундаментальний характер, містять важливі розроблення феномену злочинності, її причин й умов, особливостей особи злочинця, перспективних шляхів її протидії. Визначаючи наукове й прикладне значення всіх наявних нині доктринальних досліджень, важливо акцентувати, що проблема ефективного забезпечення функціонування механізму протидії злочинності в Україні й досі актуальна, що обумовлено постійними змінами національного законодавства та викликами транзитивного суспільства. Отже, необхідність нового розгляду теоретичних положень і розроблення практично спрямованих пропозицій з метою удосконалення сучасного механізму протидії злочинності, зумовлюють потребу наукового дослідження їх на дисертаційному рівні.

4.2. Зв'язок теми дисертації з державними програмами, науковими напрямами університету та кафедри.

Дисертаційне дослідження відповідає Пріоритетним напрямам розвитку правової науки на 2016–2020 рр., затверджених Постановою Загальних зборів Національної академії правових наук України від 3 березня 2016 року; Плану заходів із виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна–2020», затвердженої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 року № 213-р.; Плану заходів МВС України, спрямованих на реалізацію норм Кримінального процесуального кодексу України, затвердженого наказом МВС України від 08.08.2012 р. № 685 (п. 6 розділу «Правові засоби боротьби зі злочинністю»).

Тема дисертації відповідає науковому напряму кафедри кримінального права і процесу Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка»: «Шляхи вдосконалення правового механізму захисту прав і свобод людини і громадянина в умовах розбудови правової держави» (ДР № 0117U004015).

4.3. Особистий внесок здобувача в отриманні наукових результатів.

Дисертація є самостійною завершеною науковою працею. Сформульовані теоретичні положення, висновки та пропозиції були отримані на підставі особистих досліджень автора й безпосереднього використання праць інших учених, нормативно-правових джерел та матеріалів юридичної практики, на які зроблено посилання.

4.4. Достовірність та обґрунтованість отриманих результатів та запропонованих автором рішень, висновків, рекомендацій підтверджується теоретичним розробленням (обґрунтуванням) базових положень, результатами апробації; відповідністю результатам інших авторів, а також комплексним поєднанням наукових методів дослідження (логіко-семантичний, моделювання, логіко-нормативний, структурного аналізу, системно-функціональний, анкетування, опитування, контрольної групи тощо).

4.5. Ступінь новизни основних результатів дисертації, порівняно з відомими дослідженнями аналогічного характеру визначається низкою нових наукових положень і висновків, які мають вагомe значення для кримінологічної науки й юридичної практики та, зокрема:

вперше:

- концептуально обґрунтовано, що соціально-правовий механізм – це система різноманітних правових й інших імперативних засобів і чинників, які здатні протидіяти злочинності (виявляти, нейтралізувати чи елімінувати) й можуть забезпечувати необхідні умови для дотримання прав і свобод людини в сучасному соціумі; правова діяльність, спрямована на перешкоджання виявам злочинності як у загальній, так і спеціальній соціальній площині; поняттям «соціально-правовий механізм протидії злочинності» акцентовано на тому, що правовий механізм є частиною соціального й функціонує з ним у тісній єдності;
- гарантії забезпечення функціонування соціально-правового механізму протидії злочинності виокремлено у дві групи: перша група – умови (передумови) забезпечення (правові, організаційні, політичні, ідеологічні, соціальні, економічні тощо); другу групу становлять засоби забезпечення, серед яких: організаційно-структурні інституції, державні органи та неурядові структури (зокрема, і громадяни), які протидіють злочинності;
- нормативно-правові акти у сфері протидії злочинності за критерієм предмету їх регулювання умовно поділено на такі групи: 1) ті, що визначають загальні засади соціально-правового механізму протидії злочинності; 2) ті, що встановлюють відповідальність за скоєння злочинів; 3) ті, що регулюють зміст і процес протидії соціально-правового механізму протидії злочинності: закони, міжвідомчі нормативні акти, відомчі нормативні акти; 4) ті, що визначають правовий статус і компетенцію суб'єктів соціально-правового механізму протидії злочинності; 5) ті, що регулюють окремі питання забезпечення соціально-правового механізму протидії злочинності;

– суб'єктів соціально-правового механізму виокремлено в чотири категорії: до першої категорії віднесено органи загальної компетенції; до другої – органи галузевої (функціональної) компетенції; до третьої – органи змішаної компетенції; четверту категорію становлять інститути громадянського суспільства, самі громадяни чи їх спільноти;

удосконалено:

– теоретичні підходи до тлумачення соціально-правового механізму протидії злочинності як комплексного соціального організаційно-правового явища, що спрямоване на удосконалення кримінологічної діяльності, тобто системи заходів із усунення, нейтралізації чи блокування причин, чинників і детермінантів злочинності;

– науково-методологічні засади соціально-правового механізму протидії злочинності як багаторівневої ієрархічної системи, в якій кожен рівень побудови визначається власним певним набором елементів, які можна простежити, якщо розглядати протидію злочинності у тих аспектах, в яких відображаються побічні суспільні процеси й відповідні форми кримінологічного впливу із характерними їм модусами (методами, засобами, способами);

– характеристику стану правового забезпечення протидії злочинності, що передбачає, по-перше, синхронне реагування на всі її аспекти злочинності, зокрема на причини, злочинні діяння та усунення спричиненої шкоди; по-друге, вплив на злочинність засобами різних галузей права, однак зазвичай вони мають фрагментарний характер і не узгоджуються між собою, що не сприяє ефективній системній роботі із протидії злочинності; по-третє, використання у процесі такого впливу нормативно-правових актів різного рівня;

– організаційно-правову модель реалізації державної політики протидії злочинності, специфіку впливу і перспективи подальшої трансформації системи юридичних й нормативно-правових чинників соціально-правового механізму протидії злочинності неповнолітніх; визначено основні тенденції та проблеми належних процесів правового регулювання, а також сформульовано концептуальне бачення організації і здійснення подальшої правотворчості;

дістали подальшого розвитку:

– тлумачення сутності, особливостей, місця та значення таких елементів соціально-правового механізму протидії злочинності неповнолітніх, як її цілі, принципи, завдання, об'єкти, суб'єкти, рівні й заходи протидії, через здійснення їхньої систематизації за різними критеріями та визначення закономірностей функціонування у межах цього механізму;

– система аргументів щодо розроблення нової стратегії протидії злочинності, а також нового відповідного закону, що не лише сформулював би окремі організаційні й правові основи такої протидії, але й конкретно визначав би її принципи та передбачав би ефективні механізми, систему загальносоціальних і спеціально-кримінологічних заходів, а також інші концептуальні засади запобігання та протидії злочинності, з урахуванням сучасних тенденцій, викликів і загроз;

– віктимологічний напрям профілактики злочинності, що полягає у специфічній діяльності соціальних інституцій, спрямованої на виявлення та усунення (блокування, нейтралізацію) чинників, обставин і ситуацій, що формують віктимну поведінку, які детермінують реалізацію, установлення конкретних груп ризику чи осіб із підвищеним рівнем ризику, впливають на них з метою відновлення або активізації їх захисних властивостей; удосконалення наявних чи розроблення нових особливих засобів захисту громадян від злочинів і подальшої віктимізації;

– наукове положення щодо забезпечення передачі більшості правоохоронних функцій (зокрема, щодо протидії злочинності), окрім боротьби із злочинами проти основ національної безпеки, від СБУ до правоохоронних органів, зокрема НП України;

– формування цілісної, комплексної системи конститутивних засад, на яких повинна ґрунтуватися багатоаспектна організаційна, правоохоронна, превентивна й «репресивна» діяльність суб'єктів соціально-правового механізму протидії злочинності.

4.6. Перелік наукових праць, які відображають основні результати дисертації

Публікації у наукових фахових виданнях України:

1. Строїч В.В. Особливості кримінально-правового регулювання протидії злочинності в Україні. *Наше право*. 2018. № 3. С. 138–144.

2. Гумін О.М., Строїч В.В. Механізм протидії злочинності: науково-методологічний аналіз дефініції. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: «Юридичні науки». 2020. Т. 7. № 1. С. 184–190. – Персональний внесок автора: на основі системного підходу здійснено науково-методологічний аналіз дефініції механізму протидії злочинності як багаторівневої ієрархічної системи.

3. Строїч В.В. Правова взаємодія міжнародних систем у запобіганні злочинності: кримінологічний аспект. *Наше право*. 2020. № 2 (11). С. 205–209.

Публікація у науковому періодичному виданні іншої держави:

4. Stroyich V. Public potential in fight against crime in Ukraine: problems of regulatory regulation. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2020. № 6. Vol. 2. P. 106–110.

Тези доповідей і матеріали науково-практичних конференцій:

1. Строїч В.В. Проблема соціально-правового механізму протидії злочинності в умовах розвитку сучасного конституціоналізму *Теорія і практика конституціоналізму: український та зарубіжний досвід: збірник матеріалів учасників IV науково-практичної конференції (м. Львів, 27 квітня 2018 р.)*. Львів: ННШПП НУ «Львівська політехніка», 2018. С. 186–189.

2. Строїч В.В. Проблема корупційної злочинності в судовій системі України. *Судова влада в Україні та інших державах: історія та сучасність (аспекти права)*: матеріали VII Всеукраїнської науково-теоретичної інтернет-

конференції (м. Львів, 25 травня 2018 р.) / укладач: Терлюк І.Я.; МОН України, ІНПП НУ «Львівська політехніка». Львів: Ліга-Прес, 2018. Вип. 7. С. 141–145.

3. Строїч В.В. Логістика протидії злочинності. *Захист прав і свобод людини та громадянина в умовах формування правової держави*: збірник тез VII Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Львів, 30 травня 2018 р.). Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. С. 85–87.

4. Строїч В.В. Участь громадськості в заходах запобігання корупційним злочинам в Україні. *Механізм правового регулювання правоохоронної та правозахисної діяльності в умовах формування громадянського суспільства (осінні читання)*: збірник тез Всеукраїнської наукової конференції здобувачів вищої освіти (м. Львів, 23 листопада 2018 р.) / упор. Л. В. Павлик. Львів: ЛьвДУВС, 2018. С. 393–397.

5. Строїч В.В. Механізм протидії корупції в органах публічної влади. *Виконавча влада в Україні та інших державах: історія та сучасність (аспекти права)*: матеріали VIII Всеукраїнської науково-теоретичної інтернет-конференції (м. Львів, 7 грудня 2018 р.) / укладач: І. Я. Терлюк; ІНПП НУ «Львівська політехніка». Львів: Ліга-Прес, 2018. Вип. 8. С. 45–49.

6. Строїч В.В. Стратегія протидії злочинності як правовий феномен. *Захист прав і свобод людини та громадянина в умовах формування правової держави*: збірник тез VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Львів, 30 травня 2019 р.). Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2019. С. 149–151.

7. Строїч В.В. Запобігання корупційним злочинам в Україні: участь громадськості в заходах. *Законодавча влада в Україні та інших державах світу: історія і сучасність (аспекти права)*: матеріали IX Всеукраїнської наукової інтернет-конференції (м. Львів, 31 травня 2019 р.). Львів, 2019. Вип. 9. С. 223–225.

8. Строїч В.В. Модуси профілактики злочинності серед неповнолітніх. *Рівність у праві: історична ретроспектива і сучасність*: матеріали X Всеукраїнської наукової інтернет-конференції (м. Львів, 6 грудня 2019 р.) / укладач: І.Я. Терлюк; ІППО НУ «Львівська політехніка». Львів: Ліга-Прес, 2019. Вип. 10. С. 184–187.

9. Строїч В.В. Правові стандарти антикорупційної політики в системі державної служби: шляхи удосконалення. *Феномен національної держави і права: український та світовий досвід і перспективи*: матеріали IX Всеукраїнської наукової конференції (м. Львів, 4 грудня 2020 р.) / укладач: І.Я. Терлюк; ІППО НУ «Львівська політехніка». Львів: Ліга-Прес, 2020. Вип. 12. С. 132–136.

Основні положення та результати роботи у повній мірі відображені у наукових працях за темою дисертації.

4.7. Апробація основних результатів дослідження на конференціях, симпозіумах, семінарах тощо.

Основні положення дисертації, теоретичні та практичні висновки й рекомендації оприлюднені на міжнародних та всеукраїнських наукових конференціях: «Теорія і практика конституціоналізму: український та зарубіжний досвід» (м. Львів, 27 квітня 2018 р.); «Судова влада в Україні та інших державах: історія та сучасність (аспекти права)» (м. Львів, 25 травня 2018 р.); «Захист прав і свобод людини та громадянина в умовах формування правової держави» (м. Львів, 30 травня 2018 р.); «Механізм правового регулювання правоохоронної та правозахисної діяльності в умовах формування громадянського суспільства (осінні читання)» (м. Львів, 23 листопада 2018 р.); «Виконавча влада в Україні та інших державах: історія та сучасність (аспекти права)» (м. Львів, 7 грудня 2018 р.); «Захист прав і свобод людини та громадянина в умовах формування правової держави» (м. Львів, 30 травня 2019 р.); «Законодавча влада в Україні та інших державах світу: історія і сучасність (аспекти права)» (м. Львів, 31 травня 2019 р.); «Рівність у праві: історична ретроспектива і сучасність» (м. Львів, 6 грудня 2019 р.); «Феномен національної держави і права: український та світовий досвід і перспективи» (м. Львів, 4 грудня 2020 р.).

4.8. Наукове значення виконаного дослідження полягає у можливості застосування отриманих результатів для подальших наукових розробок сучасних соціально-правових механізмів протидії злочинності в Україні, пошуку напрямів його удосконалення, а також для підготовки навчально-методичних матеріалів й, зокрема, з навчальних дисциплін «Кримінальне право», «Кримінологія» й суміжних спецкурсів.

4.9. Практична цінність результатів дослідження полягає у можливості їх застосування в цілях удосконалення кримінологічного планування й комплексної реалізації заходів соціально-правового механізму протидії злочинності.

4.10. Оцінка структури дисертації, її мови та стилю викладення - дисертація за структурою, мовою та стилем викладення відповідає вимогам МОН України.

У ході обговорення дисертації до неї не було висунуто жодних зауважень щодо самої суті роботи.

5. З урахуванням зазначеного,

На фаховому семінарі зі спеціальності 081 «Право» Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка» ухвалили:

5.1. Дисертація Стrojча Василя Васильовича «Сучасні соціально-правові механізми протидії злочинності в Україні» є завершеною науковою працею, у

якій розв'язано конкретне наукове завдання, що полягає у розробці комплексного науково-прикладного завдання сучасних механізмів протидії злочинності в Україні, а саме, у формуванні цілісної концепції із розроблення пропозицій та рекомендацій, спрямованих на удосконалення національного законодавства і правозастосовної практики, що має важливе значення для галузі знань 08 Право.

5.2. У 13 наукових публікаціях повністю відображені основні результати дисертації, з них 3 статті у наукових фахових виданнях України та 1 стаття у науковому періодичному виданні іншої держави.

5.3. Дисертація відповідає вимогам наказу МОН України № 40 від 12.01.2017р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», Тимчасовому порядку присудження ступеня доктора філософії (Постанова Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 167).

5.4. З урахуванням наукової зрілості та професійних якостей Строїча В.В. дисертація «Сучасні соціально-правові механізми протидії злочинності в Україні» рекомендується для подання до розгляду та захисту у спеціалізованій вченій раді.

За затвердження висновку проголосували:

за 11 (одинадцять)

проти – немає

утримались – немає

Головуючий на засіданні фахового семінару
доктор юридичних наук, професор

Ортинський В.Л.

Рецензенти:

д.ю.н., професор, професор кафедри
кримінального права і процесу

Канцір В.С.

д.ю.н., професор, професор кафедри
кримінального права і процесу

Марисюк К.Б.

Відповідальний у ННІ за атестацію PhD

д.ю.н., професор.

заступник директора Навчально-наукового
інституту права, психології
та інноваційної освіти

Гарсимів Т.З.